

“கையில் துடைப்பம்! தோளில் துப்பாக்கி!!”

கவனத்தைக் கவரும் பரிசு

விஜயலட்சுமிக்கு கிடைத்தது

விளக்கம் அறிவாரா பண்டிதநேரு?

திராவிடநாடு

மலர் 11

4-1 53

இதழ் 27

விலை 1 அணு.

எகிப்து வீரர், தளபதி நகிப், இந்தியப் பிரதமரின் தங்கை விஜய லட்சுமி தேவிக்குப் பரிசளித்திருக்கிறார், ஒரு படத்தை.

‘ஐ. நா.’ பவனி முடிந்து திரும்பி அம்மையார், எகிப்துக்குள் நுழைந்து, தளபதியைச் சந்தித்த போது, அவரது அறையில் கண்டாராம் அந்தப் படத்தை. கண்ணிமைக்காது, நோக்கினாராம். ‘இந்தாருங்கள்! எடுத்துக்கொண்டு போங்கள்!’ என்று, நகிப் தந்திருக்கிறார்.

சம்பவம், கெய்ரோவில் டிசு 30-ந் தேதி நடைபெற்றிருக்கிறது.

படத்தைப் பெற்றுக் கொண்ட பண்டிதரின் சகோதரி, ‘உயர்ந்த பரிசு, இது!’ என்று உரைத்தாராம். உலக நாடுகளை, நினைத்த போதெல்லாம் அரசுத் தூதுவராகச் சுற்றிப் பார்த்து வரும் ‘பாக்யம்’ உள்ள, தேவியார் பெற்ற ‘உயர்ந்த பரிசு’ அறிய, ஆவல்கொள்வீர்கள். அலெக்சாண்டிரியாவின் அழகைச் சித்தரிப்பதோ, நைல்நதிக்காட்சியோ, பருக் மன்னனின் படாடோபங்களில் ஒன்றாக இருந்ததோ, என்று நினைப்பீர்கள். அல்ல! அல்ல! நகிப், அளித்தது—ஒரு ஓவியம்! அதுவும், அழகு நிரம்பியதல்ல; வர்ணங்கூட்டி, கண்ணையுக்கும் ஓவியமல்ல. எனினும், விஜயலட்சுமி ஆர்வத்தோடு பார்க்க, அதனை வழங்கியிருக்கிறார், நகிப். பெற்றுக் கொண்ட தேவியார், ‘சிறந்த வெகுமதி’ எனச் செப்பியிருக்கிறார்.

விஜயலட்சுமி யாருக்குக்கிடத்த அந்தப் படம், தளபதி நகிப் பினுடையது!—அதனைத் தான், ‘சிறந்த வெகுமதி’ என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள், அம்மையார். இருளும் சூதும் சூழ்ந்துகிடக்க, இறுமாப்புமிக்கவனான ஒருவன் கையில் சிக்கிச்சிதைய, வேதனையும் பஞ்சமும் அரசோச்சிக் கிடந்த, எகிப்து மண்ணிலே, ஒளிவீசச் செய்த ஒரு தளபதியின் ஓவியம். உலகத்தால் புகழ்ப்படும் நேருவின் தங்கையால் சிறந்த வெகுமதி’ எனப் பாராட்டப்பட்டது, போற்றக் கூடிய நிகழ்ச்சி தான்.

நாடாளுமன்றம் புவலன், மற்றோர் நாட்டு விருந்தினருக்கு வழங்கும் பரிசு வகையினைச் சேர்ந்ததல்ல, இது. அந்நியன் கையிலிருந்து நாட்டைமீட்டு ஆளும் ஒருவரின் தங்கைக்கு, சொந்த நாட்டுக்குத் தரோகம் இழைத்தோனைத் தூர விட்டிய வீரன் ஒருவன் அளித்த பரிசு; அத்தகைய பரிசு எப்படியிருக்கும்? அதிலும், அண்மையில் தான் அரசுப் பொறுப்பையேற்றவர் நகிப்; அதுவும், எகிப்து பூமியின் ஏகதலைவனாக அவர், அயல் நாட்டுக்கு அனுப்புப் படத்தில், எத்தகைய காட்சி சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கும்? ‘இதோ! எகிப்து மன்னன் பருக், கடந்தளத்திலே நின்ற படி, கலங்குகிறான்—காதலியோடு. கலம், புறப்படுகிறது, தாயகத்தினின்றும் அத்தடித்த உருவத்தை ஏற்றிய வண்ணம். மிடிமை போயிற்று என்று மக்கள் மகிழ்கிறார்கள்! தம்மை வாட்டி வதைத்த மன்னவனை விட்டிய மா வீரனை நோக்கி ஓடிவருகிறார்கள்—அவன் மகிழ்ச்சியோடு பார்க்கிறான். வாழ்க தளபதி! வாழ்க மாவீரன்!—என்ற முழக்கங்கள், அவனது காதலரின்

மோத, களிப்போடு பார்க்கிறான். இவ்விதம் சித்தரிக்கப்பட்ட, படம் தானே வரையப்பட்டிருக்கு!—தளபதியின் அறையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும்—தேவியாருக்கும் வழங்கப்பட்டிருக்கும். புதிதாக விடுதலை பெற்ற வீரனின் உள்ளம், தன்புகழ் தரணியெங்கும் பரவவேண்டுமென்ற விருப்பத்தினால், இவ்விதக் காட்சியொன்றை ‘எடுத்துச்செல்லுமாறு’ தருவது—தவறுமல்ல; வீண் விளம்பரமும்ல்ல. ஆனால், தளபதி தந்தபடம், இந்தாகத்தைச் சேர்ந்ததல்ல!—இவ்விதப் படம் அளிக்கப்பட்டிருந்தால், இந்தப் பரிசுச் சம்பவம், நமது உள்ளத்தைக் கவர்த்திருக்காது. சராசரி சம்பவங்களில் ஒன்றாகப் போயிருக்கும். தனது வீரப் பிரதாபங்களைப்போ, வெற்றிக் காட்சிகளையோ விளக்கும் சித்தரித்ததைத் தரவில்லை நகிப்! சாதாரண ஓவியம்—‘ஓவியம்’ என்றும் கூறமுடியாது; ஏனெனில் அதற்குரிய இலட்சணங்கள் இல்லாதது. அதனை அளித்திருக்கிறார்! அதன் மூலம், ‘அவரை’ நமக்கு அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்!!

சாதாரணப்படம்—ஆனால், அது ஒரு வீரனின் உள்ளத்தைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது, உலகுக்கு.

“ஒருபடம், எப்படி உள்ளத்தைப் படம் பிடித்துக் காட்ட முடியும்?” — என்று கேட்கத் தோன்றலாம். உண்மை உள்ளத்தை மட்டுமல்ல, ‘எழுதாக்கடித்ததையும்’ அனுப்பியிருக்கிறது, பண்டிதருக்கு. ஆம், அது ஓர் ‘எழுதாத கடிதம்’ பண்டிதருக்கு! அதனை, அவர் உற்றுநோக்கினால், கடிதமாக மட்டுமல்ல, ‘பொதுவாழ்வுக்கோர் அகராதி’ யாகவும் காட்சியளிக்கக் கூடும். அவ்வளவு, சிறப்பு மிக்கது! இல்லாவிடில், உலகம் சுற்றும் அம்மை ‘அருமையான பரிசு’ என்று செப்புவாரா?

தளபதி நகிப்—இன்று உலக அளக்கத்திலே, ஒளிவிடும், ஒரு கடர். அவரைப் பற்றி, கடந்த ஆண்டு, எவரும் அறியார்—அவரது நாட்டில் கூட ‘அவர் ஓர் படைத் தலைவர்’ என்றளவுக்குத்தான் தெரியும். அத்தகைய ஒரு ஆசாமி, சில மாதங்களுக்குள் உலகத் திரையில் ஒரு ஓவியமாகத் திட்டப்பட்டுவிட்டார்! ஒருநாள் நிகழ்ச்சி. உலகக் கண்களை, அவர்மீது, திருப்பி விட்டுவிட்டது. அத்தகைய வீரத் தளபதி, வழங்கினார் தன் படத்தை! அந்தப் படத்தில் அவர் இருக்கும்விதம், எப்படித் தெரியுமா?

தோளில் ஓர் துப்பாக்கி!—ஆம், அவர் போர்வீரன்ல்லவா—இருக்கத் தானேயிருக்கும் என்பீர்கள். அதில் ஒன்றும் விசேஷமில்லைதான்! துப்பாக்கியால்தான், துவண்டுபோன நாட்டை மீட்டார். ஆகவே, அவர் தோளில் துப்பாக்கி ஏந்தி நிற்பது ஆச்சரியமல்ல. அத்தகைய ஓர் ‘படம்’, பிரமாதமான பரிசுமல்ல—எங்கன்கோ பார்க்கலாம்—அவருக்குக் கீழ் பணி புரிந்த போர் வீரர்களின் இல்லங்களில் கூட இருக்கலாம். ஆகவே, தோளில் துப்பாக்கியுடன் இருப்பது, ஒன்றும் அருமை யல்ல.

ஆனால், கையில் அவர் ஏந்தியிருப்பதாக அந்தப் படத்தில் திட்டப்பட்டிருந்ததே, அதுதான்

நம்மைக் கவர்கிறது—தேவியாரையும் கவர்த்திருக்கிறது. மாவீரன் தளபதி, மண்டிலத்தின் சகங்கையெல்லாம் மாளிகை அறையொன்றில் அனுபவித்த மன்னன் பருக்கைக் கண்ணீரோடு கப்பலேற்றிய விடுதலைவீரன், தோளில் துப்பாக்கி ஏந்தியிருப்பதாகக் குறிப்பிட்ட அந்தப் படம், அவன் கைகளில் வைத்திருப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருந்தது, எது, தெரியுமா? ஒரு நீண்ட துடைப்பக்கட்டை! ஆம், வீடுகட்டும் விளக்குமாறு, கையில். அதனால்தான், சுவர்ந்தது என்றோம். துப்பாக்கி ஏந்திய நகிப். இன்று துடைப்ப ஏந்துகிறார்! மாவீரன், அவன்! ஆனால், அவன் கை மணி முடிசுதைத் தட்டி, அதில் பதிர்திருக்கும் இரத்தினங்களையும் வைரங்களையும் கண்கொடுப்பதற்கு சித்தரித்தல் இல்லை. ஒரு துடைப்பக்கட்டை—பை ஏந்தி நிற்கிறான்!

தோளில் துப்பாக்கி! கையில் துடைப்பக்கட்டை!—இப்படி ஒரு படம். அதுவும், எங்கே, தெரியுமா இருந்தது? அவரது அறைக்குள்! அரசாங்க அறைக்குள்! எகிப்தின் தலைவன் என்பதால், அவரைக் காண அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் வரக்கூடிய இடம்—அமைச்சர்கள் ஆலோசனை கேட்க வரலாம்—புது ஆட்சி, என்பதால் புதுப்புது மிரட்டுதல்களோடு லாபவேட்டைக் காரர்கள் வரலாம்—கைலாகு பெறவும், பாராட்டவும் பலர் வரக்கூடும். அத்தகைய அறைக்குள், இவ்விதம் ஓர் ஓவியம்! அதுவும் தன்னுடைய ஓவியம்!! தோளில் துப்பாக்கியும் கையில் விளக்குமாறும் வைத்திருப்பதுபோல, ஓவியம்.

அதனைத்தான், அன்பளிப்பாக வழங்கியிருக்கிறார், அம்மையாருக்கு. அவரும் ‘அருமையான பரிசு!’ என்று, அகமகிழ்ந்திருக்கிறார்கள். உண்மையில் விஜய லட்சுமியார் மட்டுமல்ல, அரசியலில் கொடுமைகள் களையப்பட வேண்டுமெனக் கருதும் எவரும், அதனை ஓர் ‘அருமையான படம்’ என்றே, கூறுவர்.

‘நான், நாட்டின் தளபதி—இதோ பார், துப்பாக்கி. இதனால்,

என்னை, துப்பாக்கிப் பட்டைமேதுக்கத் தெரிந்த வீரன் என்மென்ன லாதே. எங்கெங்கு தூசும் அழுக்கும் படிந்துள்ளதோ, அவைகளையும் துடைப்பேன், அதற்குத்தான் இந்தத் துடைப்பம்! ‘சாக்கடை’ யென்பது—வீட்டில் கழுவப்படும் நீரால் நிரப்பப்படுவதுபோல, நாட்டின் வாழ்க்கையிலும் ‘சாக்கடை’ கள் உண்டு. இங்கே கிடைக்கும் லாப வேட்டைக் கொசுக்களை எனக்குத் தெரியு! தடித்துப் புரளும் புழுக்களாம் ரிஸ்பிரபுக்களை அறிவேன், நான்!! அதனால்தான், துடைப்பமும் ஏந்தியிருக்கிறேன். கேடுகளைவிடும் அந்த ‘கித்தாப்பு’க் காரர்களை, இதனால் துடைப்பேன்” என்று சொல்லாமற் சொல்லும், சித்திமாதத் தண்ணீத் தீட்டிக் கொண்டிருக்கிறார், தளபதி நகிப். அதனைப்பலர் வந்து சந்திக்கும் அறையிலும் மாட்டிவைத்திருக்கிறார்—வருவோர் போவோருக்கு எச்சரிக்கவும், கடமையுள்ளன்கொண்டோரின் பொறுப்பை ஞாபகமூட்டவும்.

அத்தகைய படத்தைத்தான், அவர் வழங்கியிருக்கிறார்! அதனைப் பெற்றுக்கொண்ட அம்மையாரும் ‘அருமையான பரிசு’ என்று கூறியிருக்கிறார். ஆனால், துடைப்பர் தாங்கியிருக்கும் கன்னுடைய படத்தை, பண்டிதரின் தங்கைக்குத்தான் அவர் முன்வந்தது ஏன்?—இந்தக் கேள்வியை ‘அருமையானது’ என்று பாராட்டிய, தேவியார், நினைத்திருக்கமாட்டார். படம், அருமை—இதான் அவர், கூறியது. ஆனால், அதனைத்தந்த நகிப் என்ன நினைத்துக்கொண்டு அளித்திருப்பார்?

“அம்மையே! போனதும் உன் அண்ணனிடம் காட்டுவாய், இப்படத்தை. நகிப்—துப்பாக்கி மட்டும் ஏந்தியிருக்கவில்லை—துடைப்பமும் தாங்கியிருக்கிறான். எதிரிகளை வீழ்த்தி புது அரசைஸ்தாபிப்பதும் மட்டுமல்ல மக்களைப் பிடிக்கும் சமுதாயக் கொடுமைகளையும் துடைக்கிறான்! வந்ததும், உலகத்தை அறிக்கும், நிலப்பிரபுக்களை அடக்கினேன்—நிலத்தைப் பங்கிட்டு (4-ம் பக்கம் பார்க்க)

திராவிட நாடு

பொங்கல் மலர்

- * இதுவரை வந்த ‘மலர்’களை, இது மிஞ்சியிடும்
- * ஓவிய விருந்து! அறிவுப் படை யல்கள்!!
- * சிறந்த கட்டுரைகள்—அறிவுக் குவியல்கள்
- * பொங்கலன்று—அருமையான சிந்தனை விருந்து.
- * வாங்குவோர், அகமும் உளமும் கவிக்கத்தக்கவகையில் தயாராகிடு.

சி. என். ஏ.

தீட்டும்

ரொட்டித்துண்டு—கதை தஞ்சை வீழ்ச்சி—சரித சித்திரம் பொன்னெலி— ஆரியப் புரட்டினை விளக்கும் கட்டுரை

மற்றும் பல, சித்தனை விருந்துகளோடு

* கருணாநிதி

நெடுஞ்செழியன்

மதியழகன்

சம்பத்

இரா. செழியன்

ப. வாணன்

வில்லாள்

கண்ணதாசன்

கதிரன்

எழுத்தோவியங்களோடு.

எல்லோர் கையிலும் இருக்கவேண்டிய மலர்

விலை ரூபாய் 1

2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

கூடாது" என்று ஒரு உத்தரவு இட்டால் போதும். இதனைச் செய்வாரா? நம்முடைய கோரிக்கை என்பதற்காகக் கூட அல்ல! நாம் கோரினால், அதிலும் 'பிரிவினை' இருப்பதாகச் சொல்லி, 'நல்லதை' நாசம் செய்ய முயற்சிக்கலாம். ஆகவே, இதனை 'நம்முடைய கோரிக்கை' என்று கூட எண்ண வேண்டாம். தோழர் கட்டஜம். ஆச்சாரியார் அவர்களை 'மேதை' 'நுண்ணிய அறிவுபடைத்த தலைவர்' என்றெல்லாம் புகழ்ந்திருக்கிறார். அத்தகைய 'நுண்ணிய அறிவுபடைத்த தலைவராக யோசனை இது' என்பதை எண்ணியாவது அவர் இந்த உத்தரவைப் பிறப்பிக்கவேண்டுமென விரும்புகிறோம். காண்பது! இதயம் துடித்ததாகச் செப்புவது! 'இதைச் செய்க' அதைச் செய்தால் அவலநிலை திரும்பும் என்று போதிப்பது!—இத்தனையும் சலபம். இவ்விதமெல்லாம் காங்கிரஸ் அமைச்சர்கள், நாட்டின் நிலையைக் காணாமலும் துடிக்காமலும் ஆலோசனை கூறாமலும், இதுவரை இருந்தார்களே அதுதான் ஆச்சரியமேயொழிய, இன்று கட்டஜம் இவ்விதம் பேசியது ஒன்றும் ஆச்சரியமில்லை. பேசுவது சலபம்! காணாமலும் பேசாமலும் இருப்பது, 'கபோதிக் குணம்'. கண்டுவிட்டு, பேசிவிட்டு, 'யோசனை' வழங்கிவிட்டு, அந்தக் கொடுமையை நிவர்த்திக்க வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யாமற் சென்று விடுவது, கடையரின் செயல். கட்டஜத்தை நாம் அப்படியெண்ணவில்லை. 'இவ்விதம் நடந்து கொள்வதுதான் அரசியல் தந்திரம்'—என்று கருதும் கூட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்டவராகியிருப்பார் என்று நம்புகிறோம். ஆகவே, டில்லி சென்றதும், "வேட்டி சேலைகளை இனி மில்லாள், உற்பத்தி செய்வக்கூடாது" என்று, ஒரு உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென விழைகிறோம்! செய்வாரா? அல்லது 'துன்பங்களைக் கண்டுவிட்டு', துயரப்படுவதுபோல் பேசி விட்டுச் செல்வதை, 'ராஜதந்திரம்' என, எண்ணுகிறதே, டில்லி. அந்த ராஜதந்திரப்பாதையில் நடப்பாரா?—பொறுத்துப்பார்ப்போம்.

கைத்தறியும் காங்கிரஸ் தலைமையும்!

கைத்தறியாளர் பிரச்சனை குறித்து—காங்கிரஸ் நண்பர்களே, கம்புனிஸ்டுத் தோழர்களே, எவர் எது செய்ய முன்வந்தாலும்—நாம் பாராட்டுவோம்; மகிழ்வோம்.

உள்ளத் தாய்மையோடு, எல்லாக் கட்சியினரும், இந்த நற்பணியிலே ஈடுபட்டு, நலியும் லட்சக்கணக்கான மக்களைக் காப்பாற்றும் வழிவகைகளைச் செய்வேண்டும் என்பதே—தி. மு. க.வின் ஆசையாகும்.

அதனால்தான், அது சம்பந்தமான எந்த முயற்சி செய்தாலும், நாம் மகிழ்வதும்—பாராட்டுவதும்.

கைத்தறியாளர் சம்பந்தமாக சென்னை சர்க்கார் தீவிரவேகம் கொண்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது—அந்தத் தீவிரம் காங்கிரஸ் கட்சியிலும் இருப்பதாகப் பேசப்படுகிறது.

'தீவிரம்'—பேசுவதாலும், எழுதுவதாலும், தீர்மானம் போடுவதாலும் உணர்த்தப்படுவதல்ல இந்த முறைகள், அரசியல் விவேகம் என்று வேண்டுமானால் கொள்ளலாமே ஒழிய, துயர் துடைக்கும் நல்லெண்ணத்தின் விளைவு என்று எவரும் நம்பார்.

சொல்வது சலபம்—செயலில் காட்டுவது சிரமம்.

கைத்தறியாளர் சம்பந்தமாக காங்கிரஸ் தலைமையினர் 'வாய்ச் சொல் வீரர்'களாகவே இருக்கிறார்கள்—என்று பலர் கூறுவது, தெரியும் நமக்கு. அதனை உறுதிப்படுத்தும் வகையில், இதோ ஓர் கடிதம். தி. மு. க. அல்ல; தோழர் பிரகட்கோட்டையா! சென்னை மாகாண கைத்தறியாளர் தலைவர், அவர் கடிதம்:—

"சென்னை தேனம்பேட்டையில் தற்போது நடைபெற்று வரும் அகில இந்திய சுகேசி கதர் பொருட்காட்சிக்கு நான் நேற்று மாலை விஜயம் செய்தபோது, அங்கே சென்னை மாகாண கைத்தறியாளர் கூட்டுறவு சங்கம் ஆரம்பித்துள்ள ஒரு ஸ்டாலுக்குச் சென்றிருந்தேன். சுகேசி, கதர் பொருட்காட்சியாக லால், மேற்படி பொருட்காட்சியில் கைத்தறி துணிவளை விற்கக்கூடாது என்று அந்த ஸ்டாலுக்கு (கடைக்கு) தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளதாக தகவல் அறிந்த நான் ஆச்சரியமடைந்தேன். இப்படி தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளதன் காரணம் எனக்குப் புரியவில்லை. அப்படி ஏதாவது ஆட்சேபம் இருந்தால் ஆரம்பத்திலேயே அந்தக் கடையை ஆரம்பிக்க பொருட்காட்சி அதிகாரிகள் அனுமதிக்காமல் இருந்திருக்கவேண்டும்.

பெண்கள் கைமாபவிருத்தி சங்கம் ஆரம்பித்துள்ள கடையிலும், மற்றும் சில கடைகளிலும் கைத்தறி துணி விற்பனை அனுமதிக்கப்படுகிறது. சென்னை மாகாண கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கத்தைமட்டும் அப்படி அனுமதிக்காமல் பாய்பட்சம் காட்டுவதேன்? இறக்குமதி செய்யப்பட்ட சில ரக ஜவுளிகள்கூட அந்த பொருட்காட்சியில் விற்பனைக்கு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

விவசாயத்துக்கு அடுத்தபடியாக நம் நாட்டில் மிகப் பெரிய தொழிலான கைத்தறி நெசவு தொழிலின் நலனைப் பாதுகாப்பதில் சென்னை முதல் மந்திரி கொண்டுள்ள சிரத்தையை பொருட்காட்சி அதிகாரிகள், புறந்திருப்பார்கள். கைத்தறி நெசவுத் தொழிலுக்கு எவ்வளவு தூரம் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்பதுபற்றி ஆராய மத்திய அரசாங்கம் ஒரு கமிட்டியை நியமித்துள்ளனர். காங்கிரஸ் சர்க்கார் இவ்விதம், கைத்தறித் தொழிலின் வளர்ச்சி விஷயத்தில் சிரத்தை செலுத்தவரும்போது, மேற்படி பொருட்காட்சியை நடத்தும் காங்கிரஸ் அதிகாரிகளமட்டும், கைத்தறித் துணி விற்பனை விஷயத்தில் சென்னை மாகாண கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கத்துக்கு தடை விதித்துள்ளது ஆச்சரியமாக உள்ளது.

ஆகையால் இதுபற்றி பொருட்காட்சி அதிகாரிகள் தீவிர ஆலோசித்து, இத்தடையை நீக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

★

அண்ணாவின் புதிய நூல்கள்

பொங்கல் புதுநாளில்

படித்து மகிழ்ங்கள்

காதல் ஜோதி 2—8—0

(புதிய நாடகம்)

ரங்கோன் ராதா 2—8—0

(இனிய நவீனம்)

வள்ளிநாயகியின்கோபம் 1—4—0

(கடவுட் கதைகள்)

பாரி நிலையம்

59, பிராட்வே, சென்னை 1.

கோவை மாவட்ட

தி. மு. க.

ஈரோட்டில் கூடியது

விபரங்கள்

28—12—52-ந்தேதி மாலை 4-மணிக்கு ஈரோடு வுன் கருரோடு 28-நெ. கட்டடம்—ஈ. வெ. சத்திரத்தில், தோழர் ஈ. வெ. கி. சம்பத் தலைமையில் நடைபெற்ற கோவை மாவட்டக்குழு நடவடிக்கைகள்.

மொத்தம் 86-பிரதிநிதிகளில் முப்பதுபேர் வந்திருந்தனர் 9-பேர் கூட்ட நடவடிக்கைகளை ஒப்புக் கொள்வதாகக் கடிதம் அனுப்பியிருந்தார்கள்.

1. மாவட்ட மாநாடு நடத்தும் விஷயம்: இரண்டாவது கோவை மாவட்ட மாநாடு—மேட்டுப்பாளையத்தில்—1953 பிப்ரவரி 15-க்குள் நடத்துவதாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டு—கீழ்க்கண்ட பதினைந்து தோழர்களை வரவேற்புக்குழு அங்கத்தினர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேற்கொண்டு பத்து தோழர்களை மேட்டுப் பாளையம் கழகம் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்வதென்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

ஈ. வெ. கி. சம்பத், செழியன், எஸ். ஏ. இராசமாணிக்கம், நடராஜ், எஸ். ஆர். சந்தானம், எஸ். சப்பாவு, கே. எ. முருகேசன், நாராயணசிங், க. சு. திருமலைசாமி, பி. எ. சாமிநாதன், பாலசந்தரம், அற்புதசாமி, பழனிசாமி, பொன்னுசாமி, முத்து. தோழர் ஷண்முகநாதன் (மேட்டுப்பாளையம்) அவர்களை அமைப்பாளர் (கனவீனர்) ஆகத்தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது.

2. வட்டக்குழு அமைத்தல்: கீழ்க்கண்ட வட்டங்களில் வட்டக்குழு அமைக்கலாம் என்றும்—ஈரோடு வட்டத்திற்கு ஈரோட்டிலும்; தாராபுரம் வட்டத்திற்கு வெள்ளகோவிலிலும்; உடுமலைப் பேட்டையிலும், பொள்ளாச்சி வட்டத்திற்கு ஆனைமலையிலும்; பல்லடம் வட்டத்திற்கு பல்லடத்திலும், கோயமுத்தூர் வட்டத்திற்குக் கோவையிலுமாக—வட்டக்குழு அமைப்புக் கூட்டத்தை நடத்துவது எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

3. நிதி உதவி: கோமைமாவட்டத்திலுள்ள ஒவ்வொரு சிற்றார்க்கிலும், மாவட்ட அலுவலகச் செலவுக்காக மாதம் ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாயும், நகரக்கிளைகள் இரண்டு ரூபாயும், ஒவ்வொரு மாதமும் தருவதாக 1953 ஜனவரியிலிருந்து ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. அந்தந்த மாத நன்கொடைச் சந்தாத் தொகையை அதனடுத்த மாதம் பத்தாந்தேதிக்குள் செலுத்துவதாகவும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

4. புயல் நிவாரணப் பணிகள்: பொதுச் செயலாளர் அண்ணாஅவர்களைக் கலந்தாலோசித்து எந்தெந்த ஊர்களில் நாடகங்கள் ஏற்பாடு செய்யலாம் என்பதை முடிவு செய்து தீர்மானிக்கப்பட்டது.

★

காஞ்சிச் செய்தி

கடந்த பஸ் மாதங்களுக்குமுன் காஞ்சியிலும் சுற்றுப்புறங்களிலும் காணாமற்போன குழந்தைகளில் 23-பேரை போலீசார் கண்டுபிடித்து, காஞ்சிக்குக் கொண்டுவந்ததாக அறிகிறோம். போலீஸ் இலாகாவைச் சேர்ந்த ஹுசேன் என்பவரது குழாம், இதற்கெனப் பெருமுயற்சி எடுத்துக் கொண்டதாம்.

(1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஏழைகளுக்குத் தந்தேன், கள்ள மார்க்கெட்டை ஒழித்தேன்! கருவினோர் உண்டு-உறுமினோர் ஏளனம், அவர்களை யெல்லாம் துடைத்துப் போட்டேன்—ஆனால், நீ? என்னைப் போல—ஏன்? என்னை விட!—நீயும் ஒரு 'புது வாழ்வு' பூத்ததேசத்தின் தலைவன்தான். ஆனால் நீ இருக்கும் நிலை என்ன? அரசு ஏறியும்! ஆள்கிறாய்! அதிகாரம் எனும் துப்பாக்கி உன்னிடம் உண்டு, அதமட்டும் தானே இருக்கிறது. அதோடு, நீ மகிழ்ந்துவிட்டாயே! அத்தனை இச்சித்திரம் காட்டட்டும்" என்று எண்ணித்தானிருப்பார். அதனால் தான், அம்மையார் வியப்போடு பார்த்ததும், கழட்டி, 'இந்தாருங்கள்! எடுத்துக்கொண்டுபோங்கள்!' என்று தந்திருக்கிறார்.

நகிப்-தந்த வெகுமதி, சிந்தனையைக்கொட்டும் 'தேன்'. ஆனால், அந்தப்படத்தை ஆசியஜோதி உற்று நோக்குவாரோ, என்னவோ? "சேச்சே! இதென்ன படம். வர்ணமில்லை. அழகில்லை. ஆபாசம்" என்று அவர், வெறுத்து ஒதுக்கினாலும், வியப்பில்லை. தங்கையிடம் சிறிதளும் ஆச்சரியமில்லை. ஏனெனில், இது போன்ற 'அழகற்ற' படங்களைக் காணவிரும்பமாட்டாராம், பண்டித நேரு! வெளியிட்டிருக்கிறார்—சில மாதங்களுக்குமுன், ராஜாஜி மண்டபத்தில்—"கோரமாக எங்கள் உருவங்களைத் தீட்டி, எங்கள் எதிர்லேயேவைத்து அவமானப்படுத்துகிறீர்கள்" என்று.

இவர், ஆசிய ஜோதி! எப்படிப் பிடிக்கும், அந்தப்படம்? அதில் எழிலுமில்லை, வர்ணக் குழைப்பும் இல்லை! ஆனால் அருமையானபாடம் இருக்கிறது! அதனை அறியுமுன், தள்ளிவிடுவாரே வெறுப்புடன், நமது கலாசிகர்! எங்கே அறியப் போகிறார், நகிப், அனுப்பிய 'எழுதாத கடிதத்தை'!

★

குன்றத்தூர் வழக்கு தோழர்களுக்கு தண்டனை

குன்றத்தூரில் ஏழு முறை துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ததோடு, நமது தோழர்கள் மீதும், பொதுமக்களில் சிலர் மீதும், காங்கிரஸ் ஆட்சியினர் தொடர்ந்திருந்த வழக்கில், தோழர் என். வி. நடராசனும் இன்னும் சிலரும், 'நிரபராதிகள்' என தீர்ப்பளிக்கப்பட்டதை தோழர்கள் அறிவர். அவர்களைத் தவிர, மீதமிருந்தோர் தொடர்ந்து விசாரிக்கப் பட்டு வந்தனர். அவர்களுக்கு தலா ரூ. 10 அபராதமும் தவறினால் ஒருவா சிறைத் தண்டனையும் அளித்து பூந்த மல்லிச்—மாஜிஸ்ட்ரேட், தீர்ப்பளித்திருப்பதாக அறிகிறோம். விபரம், பிறகு.

பொங்கல் மலர்

விலை ரூபாய் 1—0—0 ஆக இருப்பதால், ஏஜண்டுத் தோழர்கள் தங்களுக்குத் தேவையான காப்பி களுக்கு 5—1—53க்குள் எழுதவேண்டும்.

டிசம்பர் பில் பாக்கியும், மலருக்குரிய முழுத்தொகையும் (கழிவு நீக்கி) 5—1—53க்குள் அனுப்பாதவர்களுக்கு மலர் கண்டிப்பாக அனுப்பப்படமாட்டாது.

சந்தாதாரர்கள்

மலருக்காக அனுவிட்டு அனுப்பவேண்டும். சந்தா எண் குறிப்பிடப்படாத கடிதங்கள் கவனிக்கப்பட மாட்டாது.

நிர்வாகி